

کاشککه او کم تن بسرا ولدی چو طارلق کوردی آغ
 لیغندن اولدی حکایتی یکی از حکایاتش را که
 کورد از خوردن بسیار و عمل الهی بقوله که سیری
 بالیاء المصدر ای الشبع مردوا رنجورد آرد
 ای بجهله مریدان کنت ای بسرای پدر کرسکی
 نظمی بک زکافا رسی والیاء الاصلی بنید
 معنی المصدر ای الجوع بکشد بضم کاف ای قتل
 نشند که طریقیان کنت اند که سیری مردن به کرسکی
 بردن کنت ای حکم اندازند که دار که قال الله تع
 کلووا شربوا ولا تبغوا سبیت کریم خدا گفت
 کلووا شربوا در عقبش گفت ولا تبغوا حکایت
 قال فی الکشاف حکایان با روع الرشید کان طیب
 بنعلی حاذق فقال لعلی بن الحسین بن اقلیس
 فی کتابکم من علم الطب شیء فالعلم علان علم الاقدان
 وعلی الاقدان فقال له قد جمع الله تع الطلک کلہ فی نصف
 آیه من کتاب الله تع قال وما یقال قولع کلووا شربوا
 ولا تبغوا فقال النعمانی ولا یؤخذ من رسولکم شیء فی
 الطب فقال قد جمع رسولنا الطب الطایف سبیت
 قال وما یقال قول صلعم الملعنة بیت العا و الحیة
 رأس کل دواء واعط کل بدن ما عودت فقال النعمانی
 ما ترک کتابکم ولا ینکم فی الینوس طبا سبیت نه چندان
 بخورکز دیابت برآید نمی فی المعنی عن کثرة الاکل نه
 چند آنکه از ضعف جانت برآید نمی فی المعنی عن قلة
 الاکل عا و ص المبالغة قطعها یا اکل در وجود
 طعام سبیت قطع نفس و هو سب رنج آورد
 بفتح الواو و اعلی طعام ای باقی بالمرض که پیش از
 قدر بختین بود بفتح الواو ای لو کان زاید المعداد

کوردی

کوردی

لانه کولک کورخوری بکلف زمان کند و موجب ورنه
 خشکی از خیز با ادا م درخوری ای با جوع کشتار بود
 حکایتی مرض رهل عاقل و قال لانه بطریق الفتح
 لا تأکل طعاما الا مع السكر قال الابن ما ترک لی ما لا یأکل
 حتی قدر علی ذلک قال الاب امسک نفسك من الطعام
 ای ان غلب لا شتها، حتی بصیر کل الطعام کال کولیدیا
 حکایتی رنجوری و الفتند ای قالو المرضی
 که دلت چه می خوا مدگفت ایی دلم هیچ کجا مد یعنی
 اجاب ذلک المرضی با فی اطلب ان لا یطلب خاطر یی
 بیت معنی چورکشت و شکم یعنی اذا کانت المعدة
 والبطن تمتلئین درد فاست قام المرضی بسود
 نداد و هم اسباب راست ای لا ینفع کون صیاب
 المعاش مستقیمه اذ القلب لا یعمل لهما فالصی را س
 کل عیش هذا المعنی هو المناسب بالسیاق ومن قال
 ای لا ینفع کل معالجة تجرته صیحة فتدانی بکلام غیر
 مناسب بالمقام وان تفسیره بقضی انه اذا حدث
 مرض فی شخص لا ینفع علاج اصلا و هو ابطال باب
 الطب کما لا یجنی حکایتی بقالی رادری چند بر
 صوفیان کرد بکسر کاف الفارسی آمده بود یعنی
 اشتری طایفه من الصوفیه طعام مثل الارز و السمین
 من بقالی حتی اجتمع دراهم متعدد دت علی ذمتهم و نیاله
 و برروز بقالی مطالبت کردی و سخنهای ناخوش
 گندی بیا و خطابه اصحاب ای الصوفیون از تقصیرت
 قدمر بیان خسته خاطر بودند و جز آن تحمل چاره نبود
 اذ کانوا فقرا ولا یقدرون علی الاداء صاحب وسیله
 ازان میان گفت نفس و عن دادن بطعام آس
 که بقالی را بدرم بکسر الوال بمعنی الدرهم قطع

کوردی